

Arrest

nr. 60 754 van 29 april 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 21 februari 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 januari 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 15 maart 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 april 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Blijkens de bestreden beslissing luidt het asielrelaas als volgt:

“U bent Armeens staatsburger, geboren in Gyumri en daar ook woonachtig. U bent getrouwd met K.M.(...) (O.V. X), met wie u twee minderjarige dochters heeft: A.M.(...) (O.V. X) en S.M.(...) (O.V. X). U bent bedrijfsleider van een familiebedrijf dat in metaal handelt. U bent lokaal politiek actief in de omgeving van uw thuisstad Gyumri.

Vanaf 2002 zet u zich in voor de partij Hayastani Zhoghovrdakan Kusaktsutyun (HZhK) waarvoor u administratieve taken verricht en campagne voert. Als de lokale afdeling van deze partij in Gyumri in ontbonden wordt, stapt u over naar Hayots Hamazgain Sharzhum (HHS) van Levon Ter Petrosyan waar u juridisch-financieel adviseur wordt voor de lokale afdeling onder leiding van M.G.(...). Via hem

leert u in 2007 V.T.(...) kennen, lid van Azgain Joghovrdavarakan Miutyun (AJM). Uw partij en de zijne behoren alle twee tot de oppositie en werken daarom samen.

Na de presidentsverkiezingen van februari 2008 organiseert u voor de lokale afdeling van de HHSh een protestbetoging in Gyumri op 1 maart 2008. Volgens de autoriteiten is die betoging onwettig, waardoor u een aantal dagen na de betoging opgepakt wordt en drie dagen vastgehouden. U moet van de politie informatie geven over een partijgenoot. Zoniet, zal u valselijk beschuldigd worden van het schieten met uw jachtgeweer tijdens de betogingen in Yerevan. Met de hulp van een vriend, A.H.(...), die bij de politie werkt, kan u zich echter vrijkopen en krijgt u uw wapen terug.

Naast uw politieke activiteiten zet u zich ook in voor de maatschappelijke organisatie Shirak Centre waarvan T.(...) de voorzitter is. Voor die organisatie doet u de financiële administratie en voert u in mei 2010 een onderzoek naar de frauduleuze toewijzing van appartementen in Gyumri. U ontdekt dat de burgemeester van Gyumri, V.G.(...), betrokken is bij deze corruptie. Sindsdien laat Minister van Stedelijke Ontwikkeling V.V.(...) de toewijzing van de appartementen door het Shirak Centre gebeuren. Dit is echter niet naar de zin van burgemeester G.(...) met wie u om die reden problemen krijgt.

Op 2 september 2010 krijgt u 's morgens vroeg telefoon van uw vriend bij de politie. Hij zegt dat er bij u thuis een huiszoeking zal gebeuren om zo een valse strafzaak tegen u te kunnen beginnen. Daarop verlaat u uw huis. Als de politie binnenvalt, zijn alleen uw vrouw, uw kinderen en uw moeder aanwezig. Uw vrouw moet een document ondertekenen waarin staat dat er een wapen gevonden is bij u thuis (een ander dan het jachtgeweer dat u thuis bewaart). Ze krijgt ook een convocatie mee waarin staat dat u zich op 3 september 2010 moet aanmelden in het politiebureau van Gyumri.

Uw vriend A.(...) laat u later die dag weten dat u maar beter kan vluchten omdat de burgemeester op zoek is naar u. U gaat naar uw vriend A.(...) in het dorp Achuryan, waar de rest van uw gezin u 's nachts komt vervoegen. De volgende morgen gaat u naar Yerevan waar u tot uw vertrek uit Armenië bij de dochter van een vriend van uw vader zal blijven.

Uiteindelijk verlaat u Armenië samen met uw gezin op 18 september 2010. Eerst vliegt u naar Riga en dan naar Frankrijk. Daarna gaat u met de auto verder naar België waar u op 18 september 2010 aankomt en op 26 oktober 2010 asiel aanvraagt.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten voor aan de Belgische asielinstanties: een kopie van uw geboorteakte, uw huwelijksakte, uw diploma, uw rijbewijs, uw originele lidkaart van de jagersclub, uw originele wapenvergunning, de originele HZHK-partijlidkaart van uw vader, een originele brief van de HHSh en van het Shirak Centre.

Verzoeker betwist deze beschrijving niet.

1.2. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

"Bij een eventuele terugkeer naar Armenië vreest u vermoord te zullen worden door de burgemeester van Gyumri, V.G.(...), omdat u zijn naam in verband bracht met een corruptiezaak rond de toewijzing van appartementen in zijn stad (CGVS p. 7).

Eerst en vooral dient in verband met uw problemen na de presidentsverkiezingen van 2008 opgemerkt te worden dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Armenië een meerpartijenstelsel heeft waarin politieke partijen activiteiten (bv. leden werven, fondsen verzamelen, hun gedachtegoed uitdragen, oppositie voeren in het parlement) kunnen ontwikkelen.

Tijdens kiesperiodes is er sprake geweest van een verhoogde spanning, die gepaard kon gaan met intimidaties en kortstondige arrestaties.

Na de kiesperiodes normaliseerde de situatie weer, zo ook na de presidentsverkiezingen van begin 2008 die turbulenter dan gewoonlijk zijn verlopen en uitzonderlijk een langere nasleep kenden. Sinds voornoemde politieke gebeurtenissen van 2008 zijn de Armeense autoriteiten restrictiever bij het toelaten van manifestaties. Hoewel vele manifestaties zonder incidenten verlopen, kunnen deze soms op schermutselingen uitlopen en zo tot kortstondige arrestaties leiden. Betrouwbare en gezaghebbende bronnen zijn echter van mening dat er actueel in Armenië geen situatie van vervolging omwille van politieke redenen is, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke gevallen, waarvan kan gesteld worden dat er over bericht wordt en dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden.

Gelet op wat voorafgaat, in het licht van alle elementen waarover het Commissariaat-generaal beschikt, zijn de door u beschreven moeilijkheden (namelijk uw arrestatie naar aanleiding van een verboden betoging in Gyumri begin maart 2008) niet uitgesloten.

Ze zijn echter niet zwaarwichtig genoeg om te kunnen spreken van vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève. Uit de informatie waarvan bijlage in het administratief dossier werd gevoegd, blijkt bovendien duidelijk dat de actuele situatie in Armenië, met uitzondering van enkele gekende en gerapporteerde gevallen, géénszins van aard is om te besluiten dat politieke opposanten vervolgd

worden in de zin van de Conventie van Genève. Bijgevolg blijkt niet dat u zich kan beroepen op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève.

In verband met de door u ontdekte corruptie in uw functie als medewerker van de maatschappelijke organisatie Shirak Centre, stelt het Commissariaat-generaal vast dat u de door u aangehaalde problemen niet aannemelijk kan maken.

Ten eerste blijken uit een vergelijking van uw opeenvolgende verklaringen en die van uw vrouw een aantal tegenstrijdigheden die de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ernstig ondermijnen. Zo verklaarde u dat uw vrouw de convocaties aan u gaf in Yerevan op 3 september 2010 toen u daar 's morgens aankwam (CGVS p. 16). Uw vrouw echter verklaarde dat ze u dat document gaf op 2 september 2010 's avonds in Achuryan toen ze daar met de taxi toekwam (CGVS vrouw p. 6).

Als u tot drie keer toe met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd wordt, antwoordt u 'Ik weet dat ik al de documenten in Yerevan kreeg, ook de geboorteaktes en zo', 'Als mijn vrouw zegt dat ze dat dan gegeven heeft, dan is dat mogelijk. We waren allemaal geschrokken. Het belangrijkste was dat ze langs waren gekomen en dat ze dat wapen hadden gevonden. De papieren doen er zo niet toe. Dat heb ik zeker in Yerevan verscheurd' en later 'Dat kan dat ik dat dan kreeg. Maar ik heb daar niet zo veel belang aan gehecht. Vooral onze gezondheid was belangrijk' (CGVS p. 18).

Deze verklaringen heffen deze tegenstrijdigheid echter niet op.

Verder verklaart u dat u op 2 september 2010 uw vrouw opbelde rond de middag, zo'n drie uur na de huiszoeking en dat u zo te weten kwam dat er effectief een huiszoeking was geweest. Daarna belde u 's avonds laat nog eens naar uw vrouw om haar te zeggen dat ze naar Achuryan moest komen (CGVS p. 14-15).

Uw vrouw echter verklaart meerdere keren dat u haar op 2 september 2010 's avonds laat toen het al donker was, voor de eerste en enige keer opbelde (CGVS vrouw p. 5-6). Als verklaring voor deze tegenstelling zegt u 'Maar ik heb eerst gebeld en gehoord wat er gebeurd was. En daarna 's avonds nog een keer' en 'Ik heb haar nog een keer gebeld. Misschien vergist ze zich. Een keer daarvoor en een keer laat' (CGVS p. 18).

Deze antwoorden bieden echter geen verklaring voor deze tegenstrijdigheid.

Tenslotte verklaart u op de vraag of het pv met de melding van de vondst van het wapen bij u thuis ook door iemand anders dan de politie ondertekend was dat uw vrouw zei 'wij moesten ondertekenen'. Daarna zegt u dat u niet concreet weet of uw moeder ook moest tekenen (CGVS p. 18).

Uw vrouw echter verklaarde dat zowel zij als uw moeder dat document moesten ondertekenen en dat ze dat aan u gezegd heeft (CGVS vrouw p. 7).

Als u hiermee geconfronteerd wordt, zegt u 'misschien heeft ze dat ooit wel gezegd' (CGVS p. 18). Aangezien uw vrouw u gezegd had dat zowel zij als uw moeder moesten tekenen, kan van u redelijkerwijs verwacht worden dat u met zekerheid kan zeggen door wie anders dan de politie het document nog ondertekend werd.

Ten tweede verklaart u over bewijsstukken van de door u ontdekte fraude te beschikken maar heeft u nagelaten die te bezorgen aan de Belgische asielinstanties, hoewel u tweemaal verklaarde dat te zullen doen via V.T.(...) met wie u nog contact heeft (CGVS p. 7, p. 9 & p. 13).

Hierdoor wordt ernstig getwijfeld aan het feit of u dergelijke bewijsstukken wel degelijk bezit, wat het door u aangehaalde asielrelaas niet ten goede komt.

Ten derde wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ernstig ondermijnd door een aantal vaagheden die werden vastgesteld in uw opeenvolgende verklaringen.

Zo kan u enkel de wijken opnoemen waar de vier gevallen van corrupte appartementen zich bevinden (namelijk wijk 58, wijk Noravan, wijk Stroy Maz en wijk Sorchoz in Gyumri), maar geen enkele exacte naam of adres van mensen die op corrupte wijze een appartement bekomen hebben (CGVS p. 13).

Van iemand die beweert dat hij zelf de naamlijsten bij de bevoegde gemeentediensten en het kadaster ging ophalen (CGVS p. 11 & p. 13) en zo zelf de corruptie ontdekte en die verklaart dat deze corruptie de kern van zijn problemen vormt (CGVS p. 12), kan nochtans redelijkerwijs verwacht worden dat hij op zijn minst enkele namen en adressen van de door hem ontdekte corruptiegevallen kan geven.

Verder blijft u bijzonder vaag over het feit of AJM, de partij van V.T.(...) die voorzitter is van het Shirak Centre waarvoor u werkt, een regerings- of oppositiepartij is in Armenië. Nadat u op meerdere vragen hierover vage en verwarrende antwoorden geeft, antwoordt u uiteindelijk 'ik weet dat niet, maar sinds 2008 zijn ze akkoord gegaan om samen te werken' op de vraag of u weet of AJM tot de regering of de oppositie behoort (CGVS p. 5).

Van iemand die sinds 2002 als juridisch-financieel adviseur politiek actief is (eerst voor HZhk, later voor HHSh) en die V.T.(...), voorzitter van de lokale AJM-afdeling, al sinds 2007 kent en er mee samenwerkt (CGVS p. 3-5), kan echter redelijkerwijs een meer coherent antwoord verwacht worden op een vraag over het politiek landschap in Armenië.

Uit wat voorafgaat kan het Commissariaat-generaal geen geloof meer hechten aan uw beweringen als zou u ten gevolge van het ontdekken van corruptie vervolgd worden door de burgemeester van Gyumri en daardoor het slachtoffer geweest zijn van een valselijk opgezette huiszoeking en rechtszaak.

Bijgevolg dient besloten te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk kan maken.

Aangaande uw paspoort verklaarde u dat daar een uitreisstempel in stond, maar dat die geregeld werd door de smokkelaar H.(...).

Op de opmerking dat u die stempel persoonlijk moet ophalen, antwoordt u dat u het niet weet en dat u alles met hem zo afgesproken had (CGVS p. 10).

Aangaande uw reisroute verklaarde u dat u geen identiteitscontrole kreeg in Frankrijk toen u daar landde en dat u de luchthaven uitgestapt bent zonder dat u ergens uw paspoort moest tonen (CGVS p. 10).

Deze verklaringen zijn echter niet aannemelijk.

Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt immers dat een uitreisstempel persoonlijk en met het eigen paspoort dient opgehaald te worden en dat er bij binnenkomst in de Schengenzone strenge identiteitscontroles plaatsvinden waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen en dit op strikt individuele wijze. Het is dan ook onwaarschijnlijk dat u na de landing op de luchthaven in Frankrijk nergens uw paspoort moest tonen of dat iemand anders in uw plaats een uitreisstempel voor uw paspoort ging halen.

Bijgevolg zijn uw verklaringen hieromtrent niet geloofwaardig.

Hierdoor ontstaat het vermoeden dat u uw paspoort bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties, om zo de hierin vervatte informatie over bijvoorbeeld een eventueel door u verkregen visum voor uw reis naar België, het moment en de wijze van uw vertrek, verborgen te houden.

Uw geboorteakte, uw diploma, uw huwelijksakte en uw rijbewijs bevestigen uw identiteit en uw opleiding maar bevatten geen informatie over de door u aangehaalde problemen. Uw lidkaart van de jagersclub en uw wapenvergunning bevestigen dat u de eigenaar was van een jachtgeweer en daarvoor de officiële toestemming had, maar bewijzen de door u aangehaalde problemen niet. De partijlidkaart van uw vader, de HSH-brief en die van het Shirak Centre bevestigen uw politiek en maatschappelijk engagement en dat van uw vader, maar bewijzen de concrete door u aangehaalde feiten niet. Derhalve wijzigen deze documenten niets aan bovenstaande beslissing."

1.3. De commissaris-generaal weigert van verzoeker de erkenning van de status van vluchteling en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 21 februari 2011 een schending aan van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet).

Hij wijst er op dat niet zijn problemen van na de presidentsverkiezingen doorwegen, maar wel deze naar aanleiding van de fraudezaak rond de toewijzing van appartementen.

Verzoeker houdt voor dat er "*geen belangrijke tegenstrijdigheden*" in zijn verklaringen terug te vinden zijn.

Wat betreft de "*kleine tegenstrijdigheid*" in de verklaringen omtrent het overhandigen van de convocatie, voert hij aan dat zijn uitleg hiervoor in het verzoekschrift aannemelijk is, namelijk, iedereen was blij dat ze terug samen waren, nog in leven en gezond.

Verzoeker verklaart dat hij niet met zekerheid kon zeggen door wie anders dan de politie, het proces-verbaal nog ondertekend werd, gezien hij er niet bij was.

Hij herhaalt verder dat hij "*verschillende keren*" naar huis gebeld heeft en denkt dat zijn vrouw misschien niet heeft stilgestaan bij het belang van juiste gegevens op te geven.

Hij voert ook aan dat het niet onaannemelijk is dat hij zonder in bezit te zijn van de lijsten van aan wie een appartement werd toebedeeld, niet in detail kan treden over exacte namen en adressen.

Verzoeker meent dat het redelijkheidsbeginsel hier speelt; de commissaris-generaal moet de vermeende tegenstrijdigheden en vaagheden niet té ver gaan zoeken.

Verzoeker wijst erop dat hij na het verhoor op het Commissariaat-generaal aldaar nog tal van documenten heeft neergelegd en dat hij bij zijn verzoekschrift nog een attest toevoegt van V.T. waarin zijn problemen bevestigd worden.

Hij vraagt de bestreden beslissing te hervormen en van hem de vluchtelingenstatus te erkennen; in ondergeschikte orde vraagt hij de bestreden beslissing te vernietigen en verder onderzoek te bevelen.

2.2. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de in artikel 57/6, eerste lid, 2° van de voormelde wet van 15 december 1980 bedoelde beslissingen, over volheid van bevoegdheid. Dit wil zeggen dat de Raad het geschil, in zijn geheel, aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter, in laatste aanleg, uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84).

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204).

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.3. De Raad stelt vast dat verzoeker ter terechtzitting naar enkele documenten verwijst die blijkens de ontvangstmelding die hij toont (zie ook bijlage 2 bij het verzoekschrift) -en waarvan de Raad geen fotokopie kan vinden in het administratief dossier- op 18 januari 2011 op het Commissariaat-generaal indiende.

Op de mededeling van de vaststelling door de Raad dat het administratief dossier geen stukken bevat ingediend op voormelde datum, overhandigt verweerder een bundeltje, bevattende een fotokopie van een formulier "Afgifte van documenten", een doorslag van een "Ontvangstbewijs" en vier stukken, zijnde een document dat bovenaan in het midden het "N°. 71" draagt, een document dat juist onder de hoofding rechts boven een telefoonnummer bevat, beginnend met 374 ..., een fotokopie van een paspoort op naam van verzoeker en een fotokopie van een paspoort op naam van diens echtgenote.

Op de vraag aan verweerder waarom deze stukken pas nu aan de Raad worden aangeboden, antwoordt hij dat "het stukken betreft die niet vertaald zijn".

In zijn nota van 25 februari 2011 worden deze stukken (onder nr. 2.1.4.) vermeld en wordt gevraagd onder meer om de voormelde reden, deze uit het debat te weren.

Een fotokopie van het formulier "Afgifte van documenten" en een fotokopie van voormeld "Ontvangstbewijs" werden als bijlage 2 bij het verzoekschrift van 21 februari 2011 gevoegd.

Verzoeker legt ter terechtzitting een briefomslag neer, blijkens de vermelding op de omslag afkomstig uit "Armenia, Gyumri", briefomslag die naar hij meedeelt het origineel bevat van een stuk dat hij in fotokopie als bijlage 3 bij zijn verzoekschrift had gevoegd; hij opent de briefomslag en legt deze met het document die hij bevat, neer.

2.4. Het stoort de Raad dat het Commissariaat-generaal op 18 januari 2011 stavingstukken aanneemt en alhoewel het die niet meer kon betrekken bij de beslissing -die eveneens dateert van 18 januari 2011- deze pas ter terechtzitting van de Raad voorlegt.

2.5. De Raad stelt vast dat volgens de bij het verzoekschrift van 21 februari 2011 als bijlage 3 gevoegde voor eensluidend verklaarde vertaling van de fotokopie van een stuk dat eveneens bijgevoegd wordt - dat ter terechtzitting in origineel wordt bijgebracht-, een attest van 3 februari 2011 van "Centrum van Politieke, Culturele en Overeenkomstenontwikkeling "Shirak" NGO" betreft.

De Raad stelt vast dat dit attest dat uitgaat van een niet-gouvernementele organisatie, een sterk gesolliciteerd karakter vertoont en alhoewel de NGO blijkbaar direct betrokken zou zijn geweest bij de zaak “...hiervoor hebben we een specifieke uiteenzetting opgesteld,...; ...op basis van ons schrijven heeft de minister...” een vage omschrijving bevat omtrent verzoekers “medewerking aan de realisatie van monitoring betreffende de procedure van toewijzing van woningen in het rampgebied...., heeft ernstige problemen gehad door lokale overheden en door de wethandhavende instanties...” en besluit dat geen valabel bewijs uitmaakt van zijn voorgehouden problemen. Verzoeker legt ook niet uit waarom hij dit stuk niet vroeger dan in februari 2011 heeft kunnen bekomen.

Wat betreft de stukken die door verzoeker op 18 januari 2011 op het Commissariaat-generaal zijn neergelegd, stelt de Raad vast dat -de fotokopie van- het stuk “N°. 71” en de niet ondertekende fotokopie van een document -op de laatste pagina- gedateerd “16.07.2010”, niet gesteld zijn in de taal van de rechtspleging en niet vergezeld zijn van een voor eensluidend verklaarde vertaling. Met toepassing van artikel 8 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, worden deze documenten niet in overweging genomen. Verzoeker legt ook niet uit waarom hij deze twee stukken -het tweede blijkt opgesteld in juli 2010- niet eerder in de loop van zijn asielpprocedure kon voorbrengen.

Het feit dat deze stukken op 18 januari 2011 op het Commissariaat-generaal werden afgegeven, laat de toepassing van deze bepaling onverlet (RvS 6 maart 2009, beschikking nr. 4095).

Aan de fotokopieën van twee paspoorten -die slechts gedeeltelijk werden gefotokopieerd, namelijk enkel de pagina's 1, 2, 4, 5, 16, 17 en 32- voorzien van een Italiaans Schengenvisum, hecht de Raad geen bewijswaarde omdat kopieën door knip- en plakwerk gemakkelijk te vervalsen zijn. Verzoeker legt trouwens ook niet uit waar zich de originelen bevinden.

2.6. De Raad neemt er nota van dat verzoeker stelt (zie het verzoekschrift, p. 3) dat niet zijn problemen van na de presidentsverkiezingen de doorslag vormen in zijn relaas, maar wél deze naar aanleiding van de fraudezaak rond de toewijzing van appartementen.

De Raad stelt evenwel vast dat verzoeker de door hem voorgehouden vrees ten aanzien van G., burgemeester van Gyumri, naar aanleiding van de fraudezaak rond de toewijzing van appartementen niet aantoonde.

De Raad verwijst vooreerst naar hetgeen onder 2.5. werd uiteengezet.

Verder stelt de bestreden beslissing dat “de HHSh-brief en die van het Shirak Centre bevestigen uw politiek en maatschappelijk engagement en dat van uw vader, maar bewijzen de concrete door u aangehaalde feiten niet”; in het verzoekschrift wordt deze vaststelling niet betwist.

De verschillen in de verklaringen omtrent het overhandigen van de convocatie, doet hij af als kleine tegenstrijdigheden en verklaart dat ze het belangrijker vonden dat ze terug samen waren, nog in leven en gezond.

Verzoeker verklaart dat hij niet met zekerheid kon zeggen door wie anders dan de politie, het proces-verbaal nog ondertekend werd, gezien hij er niet bij was.

Hij herhaalt verder dat hij “verschillende keren” naar huis gebeld heeft en denkt dat zijn vrouw misschien niet heeft stilgestaan bij het belang van juiste gegevens op te geven.

De Raad stelt vast dat verzoeker er zich toe beperkt deze motieven te betwisten of te vergoelijken, zonder concrete aanvaardbare of plausibele verklaringen aan te voeren die deze motieven, die steun vinden in het administratief dossier, te weerleggen.

Van verzoeker mag verwacht worden dat hij tijdens de asielpprocedure eenduidige verklaringen aflegt over de feiten die de essentie uitmaken van zijn asielaanvraag en de aanleiding waren tot zijn vertrek uit zijn land van herkomst.

Zijn stelling dat het aannemelijk is dat hij zonder in bezit te zijn van de lijsten van aan wie een appartement werd toebedeeld, niet in detail kan treden over exacte namen en adressen, wordt door de Raad niet gevolgd. Inderdaad is de kwestie daaromtrent het hoofdmotief voor zijn vlucht. Van een adviseur-juridisch deskundige, die blijkbaar beslissingsmacht had, mag verwacht worden dat hij zonder eerst lijsten te moeten raadplegen enige gevallen van zijn werkdomein kon toelichten; zijn in gebreke blijven daaromtrent keert zich tegen zijn geloofwaardigheid.

Waar verzoeker meent dat de commissaris-generaal de “vermeende tegenstrijdigheden en vaagheden niet té ver moet gaan zoeken”, gaat hij voorbij aan het beginsel dat de bewijslast in de eerste plaats op de asielzoeker rust en de geloofwaardigheid van zijn relaas niet alleen in gevaar komt door tegenstrijdigheden maar ook door hiaten en vaagheden op het niveau van de relevante bijzonderheden.

Ook blijkt dat verzoeker ongeloofwaardige verklaringen aflegde aangaande de door hem gebruikte reisdocumenten. Verzoeker weerlegt deze vaststelling niet; de motivering ter zake blijft dan ook staande.

Vastgesteld wordt dat verzoeker in zijn verzoekschrift aldus geen argumenten bijbrengt die de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden kunnen verklaren of weerleggen. De in de bestreden beslissing opgesomde hiaten vinden hun grondslag in het administratief dossier en hebben geen betrekking op details, maar op feiten die aanleiding hebben gegeven tot het vertrek uit het land van herkomst.

Dit in acht genomen wordt het relaas van verzoeker niet voor waar aangenomen.

Wat betreft het origineel stuk dat verzoeker ter terechtzitting bijbracht, merkt de Raad nog op dat, opdat een document bewijskracht zou hebben, het dient te worden ondersteund door coherente, geloofwaardige en plausibele verklaringen. Gelet op bovenstaande vaststellingen is dit in casu niet het geval.

Een ongeloofwaardig asielrelaas dient niet getoetst te worden aan de vluchtelingendefinitie zoals bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951.

Derhalve kan van verzoeker de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet niet worden toegekend. Voormeld artikel is niet geschonden.

2.7. Verzoeker vraagt in toepassing van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet om toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Hij voert aan dat hij een reëel risico loopt op een onmenselijke, en vernederende behandeling en dat zijn leven bedreigd wordt door willekeurig geweld in zijn land van herkomst. Volgens hem "*speelt artikel 3 EVRM*" (zie het verzoekschrift, p. 5).

2.8. Voor zover verzoeker de schending aanvoert van artikel 3 EVRM, dient te worden opgemerkt dat, daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, §1 van de vreemdelingenwet bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), artikel 3 EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, §2, b van voormelde wet.

Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, 2009, <http://curia.europa.eu>).

In zoverre verzoeker zich voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus beroept op de feiten die hij heeft aangehaald in het kader van zijn asielrelaas, dient te worden opgemerkt dat verzoeker zijn vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Derhalve kan de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a. en b. van de vreemdelingenwet, gelet op de ongeloofwaardigheid van verzoekers verklaringen, niet worden toegekend.

Verzoeker brengt geen andere elementen aan die wijzen op een reëel risico op ernstige schade in de zin van voormelde wetsbepalingen.

Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c. van de vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

Artikel 48/4 van de voormelde wet is niet geschonden.

2.9. De commissaris-generaal heeft in hoofde van verzoeker terecht een beslissing genomen houdende de weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus; de Raad schaart zich achter deze beslissing.

Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

In acht genomen wat voorafgaat, is de Raad van oordeel dat er geen wezenlijke elementen ontbreken die hem verhinderen over het beroep te kunnen oordelen.

Er is derhalve geen reden om, zoals in het verzoekschrift gevraagd, de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak voor verder onderzoek terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig april tweeduizend en elf door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M. BONTE